

Триптихон – Ирена Бодић

ЗВЕЗДАНА БОЛЕСТ

1.

Ноћ у којој
преноћити морам
ноћ звездана
у млакама врца.
Киван на све
ветар јаука
наноси бруј.
Трњем и роговљем
против срца.
Против срца.

2.

Змајевој глави слична
варница
прелетела је издуженим
луком неба.

Извијене кичме
царевски сита
зелена мачка
чеше се о ногу
за вечеру
постављеног стола
(личи на сасвим
обично вече)

Падне ли звезда
изгубићу говор.

Знакови су свуда.
У сваки се загледам као
у стигму на длану.

(Јадна моја душо у
стегу окова)

Велики Боже
упиреш у мене прстом ?

На цедило!
На сито!
На перило!

Ах...каква је сласт
трпети те.

Нећу у сан
под трепавке
већ у траве
побрљавке.

З.
У прозору чаша воде,
прстухват соли, комад
хлеба и жута дуња
у одразу.
Ноћ је, звезде горе

кроз мрак од сирове
свиле.
Велики пас у зубима
држи окрајке месечине.
Нико га неће нахранити
јер опет никог нема.
Он стрпљиво чека у
заслепљујућој смени
година да свемир
звездану болест расветли

О ПЕСНИКИЊИ

Ирена Бодић рођена је 8. јуна 1959. године у Тителу, или, како она воли да каже — на салашу поред Тисе испод Тителског брега. Њен отац се, трбухом за крухом, као шесто дете у својој породици, често селио, али се скрасио у Зрењанину где је Ирена завршила основну и средњу школу.

Књижевност и сликарство воли од како зна за себе, а такође и слика и пише поезију од ране младости. Но, како живот не бира где ће духовност да станује, а Ирена Бодић живећи у малим срединама где су песници и сликари, у најбољем случају, чудни људи, она своју пасију скрива од околине, па чак и од најближих.

Објавила је збирку песама *Панонске несванулице* (2020).

